

Иван Вазов
Мрамор бял

Мрамор бял стърчи из бурен.
Бурен крий слова изтрити.
Плаче заникът пурпурен,
багрят мрамора сълзите.

Тъжен мрамор свода гледа,
сам, от бурена задавен,
с него води, тих, беседа,
от хората забравен.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов и Таня Николова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5096>]